

LLIGABOSC

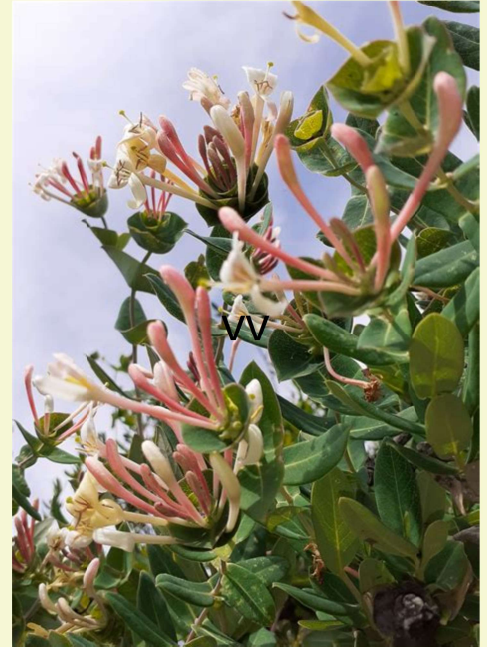
Lonicera implexa

CARACTERÍSTIQUES

La *Lonicera implexa* és un tipus d'arbust trepador que té branques flexibles i llargues mentre que també té fulla perenne.

Les seues flors són hermafrodites molt vistoses gràcies al seu color blanc, rosat i parts taronges. Els seus fruits són bayes de color roig i contenen llavors color crema al seu interior. Són tòxiques si es consumeixen molt, podent produir trastorns digestius o cardíacs.

La *Lonicera implexa* soporta molt bé els climes secs ja que al tindre fulles menudes té menys estomes i per tant expulsa menys vapor d'aigua.

DISTRIBUCIÓ I CLIMA

Aquesta planta es pot trobar distribuïda majoritàriament pel Mediterrani, en zones prou caluroses.

Per exemple, en Múrcia creixen molt al voltant de zones amb boscos i arbustos.

També les podem trobar en algunes parts de la Península Ibèrica.

On més trobaràs aquests Lligaboscós és en Murcia i on menys trobaràs és en Illes Balears o Canaries per molt que també hi han.

L'època de la seua floració comença de Març fins a Juny i els seus fruits van madurant a finals d'estiu i principis de Tardor.

USOS DE LA PLANTA

Els Lligaboscós, al tindre flors tan cridaneres són utilitzats com a decoració de murs o valles.

També s'utilitzen per a algunes composicions perfumades fememimes.

S'utilitzen per a medicina, sobretot antigament la utilitzaven per a curar infeccions de vies respiratòries com tos, asma, grip, bronquitis o inclús tuberculosi.

ROMER

Rosmarinus officinalis

CARACTERÍSTIQUES

El romaní és una de les plantes mediterrànies més conegudes per la tradició dels seus usos culinaris i medicinals. Les fulles són lineals, dures i amb l'anvers blanquinós perquè està cobert per pilositat. Les flors blaves amb dos llavis ben marcats són molt característiques. Pot florir tot l'any, però a la natura sol tenir una floració de tardor i una altre al principi de la primavera. Basta ensumar-la per reconèixer-la, les fulles tenen una semblança a *Cistus clusii*, però ni la flor, ni el color de les fulles, ni sobretot els seus olors tenen res a veure.

DISTRIBUCIÓ I CLIMA

El seu cultiu es fa extensiu pe tota l'àrea mediterrània. També ha estat cultivat en llocs com les Açores, Illes Canàries, Madeira, Bulgària i Ucraïna. Es cria en tot tipus de sol, preferiblement en secs i arenosos i permeables, adaptant-se mot bé a terres pobres. Creix en zones litorals i de muntanya baixa (tossals i colls), des de la costa fins 1500 m. A més altura, té menor rendiment en la producció d'oli essencial.

USOS COMUNS

Espècie de la regió mediterrània i del Caucas, que ha sigut cultivada des de èpoques antigues en tot el món com a planta ornamental. Hi ha més d'un centenar de cultius, alguns d'ells d'orige híbrid com la *Salvia jordanii*.

És una planta de fàcil cultiu, no necessita de gran quantitat d'aigua i requereix un baix tractament amb químics i abonament; creix en diferents tipus de terra el que fa que siga rentable la seua producció.

CARRASCA

Quercus ilex rotundifolia

CARACTERÍSTIQUES

La carrasca, és un arbre de fulla perenne que pot arribar a tindre fins 15m d'altura. Aquesta, té tiges erectes de color gris. També, presenta unes fulles pubescents el·líptiques, amb el feix verd gris i el revés amb un color blanquinós, que pot arribar a tindre 4m de longitud, amb fins a 8 parells de nervis laterals. Aquestes presenten flors groguenques, reunides en forma d'espigues penjants. A part, la fulla que presenta la carrasca és molt característica.

DISTRIBUCIÓ

La carrasca, es troba en un clima mediterrani, si volem parlar de la seua distribució, es troba sobre tot en l'interior de la Península Ibèrica. Aquest tius d'arbre, es pot confondre amb l'alzina, ja que aquesta també es troba en un clima mediterrani i té algunes característiques que són molt semblants.

USOS

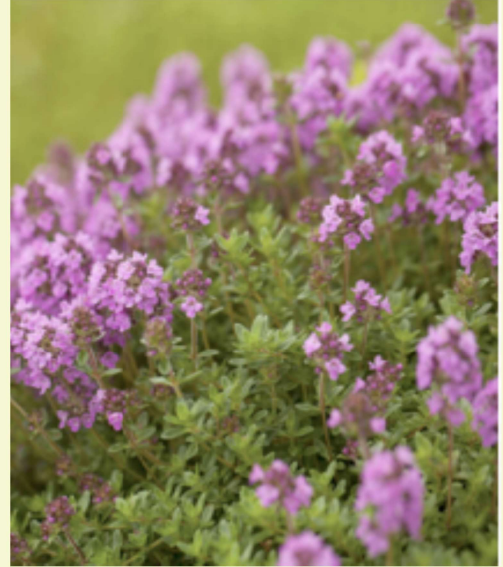
Aquest arbre, s'ha utilitzat (concretament l'escorça) en ús medicinal com a un astringent per a tractar les diarrees. La seua fusta és la més preuada per a fer carbó i encara que és difícil de treballar, s'ha utilitzat per a fabricar útils de cultiu, bigues o rodes per a carros, etc. També n'hi existeix un tipus de producte fet de l'aigua de la carrasca que serveix per a mantindre la pell molt sana i suau.

TIMÓ

Thymus vulgaris

CARACTERÍSTIQUES

Amb el nom comú de timó, la *Thymus vulgaris* (nom científic) és una planta llenyosa, molt ramificada i de xicoteta altura. Té els fulls cendroses, esbossares, replegades en el marge cap a la cara inferior. Presenta flors bilabiades, de color blanc o rosat, que es reuneixen en glomèruls densos, apareixent sobretot en la primavera. Al contacte amb els seus fulls, desprèn una olor agradable i dolça.

DISTRIBUCIÓ I CLIMA

El timó principal és una espècie típicament mediterrània, amb àrea limitada a les costes mediterrànies i corresponent a l'àrea de creixement de l'oliva. De fet, es troba en la conca del Mediterrani occidental, des de Ligúria.

USOS COMUNS

Per les seues propietats antiespasmòdica, expectorant i antisèptica, el timó està especialment indicat en el tractament de certes afeccions de les vies respiratòries altes, particularment les que cursen amb tos irritativa, laringitis, bronquitis, asma, emfisema i grip.

ALADERN

Rhamnus alaternus

CARACTERÍSTIQUES

L'aladern és un xicotet arbre o arbust que pot arribar fins de 2m a 5m d'alçada.

Les fulles estan situades de manera alterna, i tenen una grandària bastant variable però continuen sent menudes, aproximadament de 2-6 cm. Varien de forma com : lanceades o ovalades.

Per últim el seu color pot ser verd clar , groc i verd oscur.

L'aladern és una planta dioica , es a dir que és aquella en la que hi ha individus masculins i femenins .

Aquesta sol floreixer a inicis de primavera (Febrer) fins Abril . Els seus fruits són esfèrics , primer vermells i després negres que és quan maduren . Els fruits solen tindre 3 fruits.

DISTRIBUCIÓ

És una espècie originària de la Mediterrània per això té la capacitat d'adaptació a ambients càl·lids. Les podem trobar a la Mediterrània Occidental. És bona tolerant de les temperatures més altes típiques del clima Mediterrani, no obstant això no són bones tolerant els freds forts.

Rhamnus alaternus L.

Menuda Natura

USOS

S'utilitzen en jardineria per a adornar. Els fruits i les fulles s'apliquen en les ferides per a curar-les. També és bon anticèptic bucal.

La part que s'utilitza són: la flor, les fulles , l'escorça i els fruits.

MARGALLÓ

Chamaerops humilis

CARACTERÍSTIQUES

Palmera d'entre 3 a 4 m d'altura ramificada des de la base o a vegades amb tronc únic. Les fulles, d'uns 50 a 80 cm de diàmetre, son palmades, molt dividides, de color verd blavos, dures i acabades en àpex bifurcats. Els pecíols estan recorreguts en tota la seua longitud per espines rectes d'uns 2 o 3cm de llarg, de color groc.

És una espècie dioica (exemplars masculins i femenins separats).

Les inflorescències, d'entre 15 a 20cm de llarg, naixen al final dels troncs, entre les fulles. Produeix xicotetes fruits carnosos, redons, de color verd immadurs tortant-se vermellorsos a negrosos en madurar. Floreixen a la primavera i el fruits maduren al llarg de la tardor.

DISTRIBUCIÓ I CLIMA

Planta iberonorteafricana molt present en gran part del territori andalús.

Creix en qualsevol mena de sòl, però li van molt bé els terrenys fèrtils i substrats universals combinats amb una mica d'arena. Requereix d'una ubicació on puga rebre els raigs directes del sol.

USOS COMUNS

La planta té valor ornamental i s'empra en jardineria per la seua resistència i rusticitat. Es cultiva en hivernacles per a l'exportació. Els seus fruits serveixen també d'aliment a moltes espècies autòctones. És aprofitada com a refugi per la cria per moltes espècies animals. Les fibres de les fulles s'utilitzen per a elaborar estores, graneres i cordes, també com a farciment de tapisseries.

LAVANDA

Alhucema rizada

CARACTERÍSTIQUES

La lavanda és un tipus de planta que floreix i es ramifica des de la base, que és el que es coneix com *sufruticosa. Pot durar per més de 2 anys, on la tija té forma quadrada i amb moltes parts similars a les fulles en la part més baixa, i les seues fulles tenen forma el·líptica amb la punta en forma de llança íntegrament, amb protuberància que poden semblar dents o amb xicotets pèls. Aquesta planta està conformada per més de 30 espècies que no són per a res desconegudes.

DISTRIBUCIÓ I CLIMA

La lavanda es distribueix àmpliament per diverses regions del món, com és el cas dels 5 arxipèlags que es troben en l'atlàntic nord relativament pròxim a Àfrica, que porten el nom de *Macaronèsia, igual que a l'Aràbia, a Àsia pel sud i també a l'Índia. D'aquesta mateixa forma, s'han vist desplegades principalment en països del continent europeu com Itàlia, Suïssa, França, Espanya, i al que anteriorment es coneixia com a Iugoslàvia,

USOS COMUNS:

La lavanda és una planta que s'usa des de l'antiguitat principalment per a ornamentar palaus i jardins, i també per a obtindre condiments aromàtics i essències.

SARSA

Smilax aspera

CARACTERÍSTIQUES

Es un arbust amb els talls fins ,de 1 a 2 metres de llarg i espinoses. Les flors de color groc crema en racims axilars.

Els fruits en forma de balles globoses com el guisant i arrels fibroses i casi cilindriques.

DISTRIBUCIÓ I CLIMA

El seu origen es Africa, Asia i Europa. Es localitza sempre en les terres baixes i en molts tipus de boscos. La seua fruita es diu grosella. Habita en clima calid , semicalid o temperat entre el 700 i 1000 metres sobre el nivell del mar. Creix en alzinars, boscos, pinars i diversos tipus de matorrals.

USOS COMUNS

El seu contingut de minerals, calci, potaci, y magnesi ayuda a eliminar toxines i liquids acumulats i promou la sudoració i orina.

La sarsa dona nom a una beguda refrescant obtinguda de les arrels de la planta.